

[Larsen (Bjerre).]

har fulgtes ad op gennem Aarene, og Ansøgere til Husmandsbrug har her kunnet vælge, hvilken Lov de vilde ind under, Selveje eller offentlig Fæste.

Derfor er den højtærede Landbrugsminister gaaet den sædvanlige Vej for at faa Midler til Udstykning af offentlig Jord, nemlig til Finansudvalgene for at faa Bemyndigelse til at anvende 4 Mill. Kr. af Jordfondens Midler til Indkøb af Jord i Finansaaret 1930—31. Det er jo en god gammel Praksis at gaa til Finansudvalgene for at faa saadanne Bevillinger. De skiftende Landbrugsministre har efter 4. Oktober 1919 faaet saadanne Bevillinger, og de skiftende Ministre i dette Tidsrum, den højtærede nuværende Landbrugsminister og det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, har begge søgt om saadanne Bevillinger, og de har faaet dem.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal fik en Bevilling paa 3 Mill. Kr. i 1921, da det ærede Medlem var Landbrugsminister, til Indkøb af Jord paa de Steder i Landet, hvor der ingen Lensjord fandtes; ganske vist var Bevillingen givet ved en særlig Lov, men efter min Formening forflygtiger det ikke Sagen. Pengene anvendtes til Indkøb af offentlig Jord. I 1925 fik den nuværende Landbrugsminister, som ogsaa var Minister den Gang, en Bevilling paa Finansloven paa 1½ Mill. Kr. I 1926 blev der ligeledes af Finansudvalget bevilget 1 Mill. Kr. af Jordfondens Midler; og i 1927 fik den daværende Landbrugsminister, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, en Bevilling paa 1 Mill. Kr. Endelig er der for nylig af Finansudvalget bevilget 1¼ Mill. Kr. til Indkøb af Jord paa Herregaarden Boller.

Det er derfor ganske naturligt, at den højtærede Landbrugsminister er gaaet til Finansudvalget og har anmodet om en Bevilling paa 4 Mill. Kr. for indeværende Finansaar, saaledes at Udstykningen kunde fortsættes, og fortsættes efter de kendte Linier ogsaa for dette Aar, indtil der saa eventuelt var skabt en Nyordning.

Men hvad skete? Der skete det, at Venstre og de Konservative ikke vilde være med til at give Bevillingen, og Fler-tallet i Landstingets Finansudvalg afviste Bevillingen. Det er noget hidtil ukendt.

Gang paa Gang er der givet saadanne Bevillinger, og pludselig stopper man op! Venstres egen Lov, det af Venstre gennem flere Aar praktiserede, det gaar man nu fra. Jeg kan derfor kun takke den højtærede Landbrugsminister, fordi han, da Afslaget fra Landstingets Finansudvalg forelaa, med det samme stillede et Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag om en Bevilling paa 4 Mill. Kr. til Indkøb af Jord efter 4. Oktober-Lovens Regler.

Jeg vil gerne sige til Mindretallet, Venstre, naar det i Betænkningen protesterer imod, at der søges en øget Laanebevilling til Loven af 4. Oktober 1919 paa en Tillægslov til Loven af 29. Marts 1924, at det er rigtigt, at det er en Fremgangsmaade, som ikke tidligere har været bragt i Anvendelse, men hvorfor er den bragt i Anvendelse? Ja, det er netop, fordi det samme Parti sammen med det konservative Folkeparti har et Fler-tal i Landstinget. Selv om dette Fler-tal er et spinkelt Fler-tal, saa har det hindret den højtærede Landbrugsminister i at faa Bevillingen, hvilket strider mod tidligere Praksis. Det er saaledes Mindretalspartierne, der har skabt den Situation, der foreligger i Øjeblikket.

Efter at Mindretallet Venstre har fremsat yderligere Bemærkninger i Betænkningen, stiller det et Underændringsforslag til Ministerens Ændringsforslag. Dette Underændringsforslag, maa jeg kort og godt sige, kan mit Parti ikke gaa ind for. Det forekommer mig ganske meningsløst at stille dette Underændringsforslag til denne midlertidige Lov, da Mindretallet ganske afgjort maa vide, at det ikke kan antages.

Venstre har Gang paa Gang sagt, at de var forhandlingsvenlige. Det har man nu ikke mærket saa synderligt til, og Underændringsforslaget her viser just ikke dette, ligesom det ej heller kan lette Forhandlingerne i næste Rigsdagssamling om dette Spørgsmaal, at Venstre indtager en saadan Stilling, som efter min Formening er en fuldstændig Frontforandring i vor Jordlovgivning og en Flugt fra tidligere Standpunkter. Men da Partiernes forskellige Standpunkter i Jordspørgsmaalet er luftet saa godt ved den store Debat, som fandt Sted ved Lovforslagenes første Behandling, skal jeg ikke i Dag ved anden Behandling af dette